

ضرورت ساخت / هنجاریابی مقیاس رفتار انطباقی^(۱) در تشخیص، آموزش، درمان و توانبخشی افراد و ارزیابی برنامه‌ها

رفتار انطباقی را به عنوان روشی که مردم به وسیله آن با خواسته‌های طبیعی و اجتماعی خود کنار می‌آیند، تعریف می‌کنند. (۱) اختلالات رفتار انطباقی این‌گونه تشریح شده‌اند: محدودیتهای قابل ملاحظه در کارآیی فرد برای رسیدن به معیارهای رشد، یادگیری، استقلال شخصی و مسؤولیت اجتماعی که براساس سنجش بالینی و مقیاسهای استاندارد شده، با توجه به گروه سنی و فرهنگی فرد، از وی انتظار می‌رود. (۲) تعریف رفتار انطباقی و توصیف نارسایی‌های سازگاری بر توانایی فرد در کنار آمدن با خواسته‌های محیط خود دلالت دارد و برخی اندیشمندان، زمانی که رابطه رفتار انطباقی را با کم‌توانی ذهنی شرح می‌دهند، از این عقیده حمایت می‌کنند. (۲) علی‌رغم این واقعیت که مقیاس‌های رفتار انطباقی از ابزارهای ضروری در تشخیص، آموزش، درمان و توانبخشی افراد (بویژه افراد مبتلا به اختلالات رشدی) و ارزیابی برنامه‌ها هستند، افراد متخصص به آنها دسترسی ندارند. این مقاله سعی دارد ضرورت ساخت / هنجاریابی چنین مقیاسهایی را توضیح داده، نمونه‌ای از مشهورترین آنها را با عنوان «مقیاس رفتار انطباقی - اقامتی - اجتماع» معرفی نماید.

دکتر سیدجلال صدرالسادات

دکترای مددکاری روانی - اجتماعی

استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

لیلا صدرالسادات

کارشناس ارشد دانشگاه علامه طباطبائی

واژه‌های کلیدی: مقیاس‌ها / رفتار انطباقی / اقامتی / اجتماع